

מסורת הש"ס

א) עינין תוס' ברכות דף נ' ריש ע"א, ב) גיטין כג. ונע"ש דרב יוסף מנשה קושניא וזו היאך סומא וכו', ג) נ"ל כי תרין, ד) לעיל פס': אא, ה) לעיל אא, ו) לקמן ק.קט.י, ז) בס"א טקף: חייב, ח) עיין לע"ז, ט) עיין במפרשי הש"ס על דיבור זה, י) ונע"ש תוס' גיטין כג. ד"ה הא מנין, יא) נ"ש דף ת.א, יב) ונ"ש ד"ה אודי,

תורה אור הש"ס

1. על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנפש אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנפש: בראשית לב לג

ג'ליון הש"ס

תר"ה פלניא (בסה"ד) דפלניא הוא. עיין בב"מ ע ע"א תד"ה חתא:

הגהות הב"ח

א) וא"ל אמר רב ששת וכו' דלורייתא לר"מ ומאי דשייר: ב) תוס' ד"ה ולא וכו' בטביעות עינא היינו בטביעות עין גמור וכל היינו: ג) ד"ה פלנא וכו' וי"ל לדיד דשטור:

מוסף רש"י

אכל מזה כזית ומזה כזית. משני גיד הנשה של שתי ירכות של כהמה אחת (דער' עב:). משל יתין ומשל שמאל (דער' צא:). ר' יהודה אומר אינו סופג אלא ארבעים. ר' יהודה לטעמיה דלמר (לעיל כ:). אינו טוגא אלא כחמת (דער' פב:). אכלו. גיד שלם. ואין בו כזית חייב. כחול נמלה כל שהוא, שהוא חייב משום דכריה הוא ומשיב ליטור (דער' צא:).

להני שמעתתא.

דשרי ליטור בטביעות עינא:

שנתן דעתו להכירה בקול ומאצידה לא ילפינן דהתם משום חימוד

הממון חיישינן דלמא משקר דלמר מר (מכות דף כג:). גזל ועריות נפשו של אדם מתאוה להם ומחמדתן: **סדע.** דטביעות עינא עדיפא:

פלניא דהכי סימניה.

פלוגי הרג את הנפש ואין אנו מכירין בו מעולם אלא סימנין קך וכך היו צנופו וצכליו של הורג: **טביעות עינא** איס לן בגוים. ומכירין אנו זו: ואילו איס ליה. לשליח: **טביעות עינא** בגויה. שמכירו: **בתנ"י** שיתול אס כולו.

יטעט אחריו וסתם משנה ר"מ דלמר

(לעיל דף כז:). חטיטה צעי: **אכלו**

ואין זו כזית. משום דכריה הוא

וחייב בכל שהוא וכדלמרינן במסכת

מכות (דף יג:). אי אסת מודיס לי

באוכל נמלה כל שהוא שהוא חייב

אמרו לו מפני שהיא ככרייתתה: אינו

סופג אלא ארבעים. דאינו נוהג

אלא בחתא: **גב' צר פיולי**. כך

שמו: **גאים** ליה. כרבי יהודה לא

היה מחטט אלא גומם מלמעלה:

אמר ליה לא תירסת. לא צע"ה ולא

צרעע אני חושדך: **דאורי** לך.

לעשות לן כרבי יהודה אורי לך:

ומאי דשייר דרענן לר"מ. דמדרבנן

הוא דבעי רבי מאיר חטיטה: **שעל**

הכף. דלע"פ שהגיד ארוך אין

אסור אלא מה שסוכב על הכף:

כף. צמר הסוכב את הקולית ודבוק

לעסם והגיד הארוך סוכב מקצתו

על גבי אותו צמר: **אמר רב פפא**

כתנאי. דממפרש ואזיל דרבנן אית

להו לשמואל ורבי יהודה לית ליה

דשמואל: י) סתם אכילה בזכית:

ורבנן

כמאן אורי ליה אלא אמר רב

ששת מאי דשקל בר פיולי דאורייתא א)

ומאי דשייר דרבנן לר"מ דאי רבי יהודה

אפילו מדרבנן שרי: **האוכל**

מגיד הנשה [וכו']: אמר שמואל ילא

אסרה תורה אלא שעל הכף

בלבד שנאמר יעל כף הירך אמר רב

פפא כתנאי א) אכלו ואין בו כזית

חייב רבי יהודה אומר עד שיהא בו כזית

מ"מ דרבנן ב) בריה (בפני עצמה) היא

ורבנן לר"מ

הוי דלורייתא כל כמה שאוסר רבי

יהודה כדלמארן בסמוך דשקל דלורייתא לר"מ

ורבנן לומר כן דאס כן הוו שלשה מחלוקות

דלורייתא דר' יהודה פליג אההוא תנא

דלמר לא אסרה תורה אלא שעל הכף

בלבד דלמר פליגי דלר"מ דלמא סבר ר' מאיר

דלא אסרה תורה אלא שעל הכף בלבד

וליה לא ספירא ליה וכה"ג אמר שמואל

בפרק אלמנה ניזונת (מכות דף יז:). דמניחת

אלמנה לעצמה והיינו כחגשי יהודה כדמוכח

התם ובפרק נערה שנתפתתה (סע דף נז:).

שמעינן ליה לשמואל שפוסק בזהדי

דהלכה כחגשי גליל: **צ"ר"ך שיטור** את

בולו. לענין חטיטה סתם כר' מאיר ולענין

דנאמניס סתם כרבי יהודה לעיל (דף פט:)

דקתני וחכמים אומרים נאמניס: **מאי**

טעמא דרבנן בריה היא. ובסוף פירקין

(דף קב:) נמי אמרינן כי האי גוונא

אכל כפור טהורה בחייה בכל שהוא

בזמיתה כזית בין בחייה בין בזמיתה

בכל שהוא דלמר מן החי ועוף טמא

חשיבא להו בריה וא"ת מאי שנא דלמר

מן החי ועוף טמא וכן טבל לא חשבי

ליה רבנן בריה כזית ולא חשבי ליה רבנן

ברייה כזית ולא חשבי ליה רבנן בריה

כזית ולא חשבי ליה רבנן בריה כזית

ולא חשבי ליה רבנן בריה כזית ולא

חשבי ליה רבנן בריה כזית ולא חשבי

ליה רבנן בריה כזית ולא חשבי ליה

רבנן בריה כזית ולא חשבי ליה רבנן

ברייה כזית ולא חשבי ליה רבנן בריה

כזית ולא חשבי ליה רבנן בריה כזית

ולא חשבי ליה רבנן בריה כזית ולא

גיד הנשה פרק שביעי חולין

ו"א מהדרינן

בטביעות עינא:

דילמא משקר שאינה שלו

דהא לזורבא מרבנן מהדרינן

בטביעות עינא וי"ל דהכא מיירי

בטביעות עינא וי"ל דהכא מיירי בטביעות

עין כל דהו והא דמהדרינן לזורבא

מרבנן בטביעות עינא ב) דהיינו

בטביעות עין גמור דכל

הני אמוראי דהכא לא היה להם

טביעות עין גמור דאי לאו הכי מה

היה להם לישאל אי הוו ידעי

בזדאי לא הוו מסופקים כלל:

פ'לניא דהאי סימניה והאי סימניה

קמל נפשא דא קמלינן ליה.

וא"ת והלא משיאין אשה על פי

סימנים להך ליטנא דלמר רצא

סימנין דלורייתא צפ' בתרא דיצמות

(דף קב:) ואס לאמר שנשאת בלו

עדים שזינתה קטלינן לה דסמכין

אסימנין ואפילו נתצבר ע"י עדים

שזינתה קטלינן לה דסמכין אסימנין

ואפילו נתצבר ע"י עדים שזינתה

הראשון כבר היה מת בשעת הזנות

ולא אמרינן שמא בעלה היה חי

בשעת קידושיה ואין קידושיה קדושין

וי"ל דכתי האי גוונא נמי לא

סמכין אסימנין למיקטלה ולהחזיקה

בזשעת שזינתה קטלינן לה דסמכין

אסימנין ואפילו נתצבר ע"י עדים

שזינתה קטלינן לה דסמכין אסימנין

ואפילו נתצבר ע"י עדים שזינתה

הראשון כבר היה מת בשעת הזנות

ולא אמרינן שמא בעלה היה חי

בשעת קידושיה ואין קידושיה קדושין

וכן קטלינן לה דסמכין אסימנין ואפילו

נתצבר ע"י עדים שזינתה קטלינן

לה דסמכין אסימנין ואפילו נתצבר

ע"י עדים שזינתה קטלינן לה דסמכין

אסימנין ואפילו נתצבר ע"י עדים

שזינתה קטלינן לה דסמכין אסימנין

ואפילו נתצבר ע"י עדים שזינתה

הראשון כבר היה מת בשעת הזנות

ולא אמרינן שמא בעלה היה חי

בשעת קידושיה ואין קידושיה קדושין

וכן קטלינן לה דסמכין אסימנין ואפילו

נתצבר ע"י עדים שזינתה קטלינן

לה דסמכין אסימנין ואפילו נתצבר

ע"י עדים שזינתה קטלינן לה דסמכין

אסימנין ואפילו נתצבר ע"י עדים

שזינתה קטלינן לה דסמכין אסימנין

ואפילו נתצבר ע"י עדים שזינתה

הראשון כבר היה מת בשעת הזנות

ולא אמרינן שמא בעלה היה חי

בשעת קידושיה ואין קידושיה קדושין

וכן קטלינן לה דסמכין אסימנין ואפילו

נתצבר ע"י עדים שזינתה קטלינן

לה דסמכין אסימנין ואפילו נתצבר

ע"י עדים שזינתה קטלינן לה דסמכין

אסימנין ואפילו נתצבר ע"י עדים

שזינתה קטלינן לה דסמכין אסימנין

ואפילו נתצבר ע"י עדים שזינתה

הראשון כבר היה מת בשעת הזנות

ולא אמרינן שמא בעלה היה חי

בשעת קידושיה ואין קידושיה קדושין

וכן קטלינן לה דסמכין אסימנין ואפילו

נתצבר ע"י עדים שזינתה קטלינן

לה דסמכין אסימנין ואפילו נתצבר

ע"י עדים שזינתה קטלינן לה דסמכין

אסימנין ואפילו נתצבר ע"י עדים

שזינתה קטלינן לה דסמכין אסימנין

ואפילו נתצבר ע"י עדים שזינתה

הראשון כבר היה מת בשעת הזנות

ולא אמרינן שמא בעלה היה חי

בשעת קידושיה ואין קידושיה קדושין

וכן קטלינן לה דסמכין אסימנין ואפילו

נתצבר ע"י עדים שזינתה קטלינן

לה דסמכין אסימנין ואפילו נתצבר

ע"י עדים שזינתה קטלינן לה דסמכין

צו.

עין משפט

נר מצוה

נא א מיי' פ"ח מה'ל' מאלכות

אסורות הל"ז סוג לאוין קלט

טוש"ע יו"ד סי' סה סעיף ח:

נא ב מיי' שם הל"ז: נא ג מיי' שם הל"ג:

נא ד מיי' שם הל' [א] ב נא ט מיי' שם הל' [א] ב

טוש"ע יו"ד סי' ק סעיף א בצה"ל:

רבינו גרשום

בר פיולי גרסינן וקא מנכר

אטמא קא מנכר הירך מגיד

הנשה חזייה דקא גייס.

כלומר שהיה גוממו עם

השופי ולא מחטט אחריו:

דאורי לך כר' יהודה אורי

לך. כלומר דחזינן דמיקל

דאמר כדי לקיים בו מצות

נטילה: מאי דשקיל בר

פיולי דאורייתא כלומר מה

דשקיל בר פיולי אסור מן

התורה לר' יהודה מכלל

דשייר כו' כלומר מכלל

דמאי דשייר אסור מדרבנן

לר' יהודה ואלא דאורי ליה

דלא היה מחטט אחריו

אלא היה גוממו כמאן

אורי ליה כיון דמאי דשייר

אסור מדרבנן כמאן אורי

ליה: לא אסרה תורה אלא

שעל הכף בלבד. כלומר

שעל השופי בלבד לאפוקי

סוף הגיד שחזין לשופי

שמותר מדאורייתא: